

ANORMALLİĞİN NORMALLEŞTİRİLDİĞİ MECRA: TELEVİZYON*

İnsan yaşayan bir varlıktır. Yaşadığı anın etkilerinden de bağımsız düşünülemez. Söz konusu etkiler, araçlarla elde ettikleri veya araçların kendisine sunduğu etkilerdir. Zaman içinde en basit aletlerle başlayan bu gelişme günümüz teknolojisiyle zirveye ulaşmış ve günümüz insanını teknolojinin esiri yapar hale gelmiştir.

Korunmayan insan özgür olabilir mi? Can güvenliği ve yaşam hakkı başta olmak üzere bağışlanmış temel hakları korunmayan insanın, sair özgürlüklerini korumasını beklemek safdillik olur. Nitekim yaşam hakları ellerinden alınmış bağımlıların da özgürlüklerinden bahsedilemiyor. Zira özgürlük tek seçeneği oylama hakkı değildir. Dünyanın sonsuz nimetleri yanında tek bir maddeyi iştahla tüketebilmenin özgürlük olmadığı aklın bir sonucudur.

İnsanı korumadan özgürleştirmeye çalışmanın abesle iştigal olduğu anlaşılmaya başlandı. En azından Yeşilay, bağımlı olmamanın yolunun bağımsızlıktan geçtiğini sürekli anlatıyor. Bu, zamanla bir bilinç haline gelecek, eminiz.

Bugün teknolojinin insanı esir almasının araçlarından en önemlisi Televizyon ve internettir. Ancak görselliği, toplumsallığı ve yaygınlığı bakımından TV'nin etkisi en yüksek düzeydedir. TV sayesinde ki, insanlığa yön vermek isteyenler, anormalliği normalliğe dönüştürebilmektedirler. Gerçekten de TV dizileri, filmleri, programları genç beyinleri etkileyebiliyorlar, ahlaksızlıkları normalleştiriyorlar. Ahlaksızlığı 'aşk' olarak kabul ettirebiliyor, bağımlılığı 'özgürlük' olarak sunabiliyorlar. Taciz ve tecavüzü bir sapıklık olduğu halde cinsellik olarak algılayabiliyorlar. Bu normal olmayan hallerin (anormalliğin) normalleştirilmesidir.

Normal olmayan hal ve ilişkiler bize şiddet, suçluluk, bağımlılık, hastalık, tembellik, ahlaksızlık, ruh sağlığı gibi anormalliklerle dönmektedir.

Sadece; günde 3 saatini televizyon başında geçirenlerin ayda 90 saat, bir yılda 1080 saat, yani 45 gün TV izlediğini düşünelim. Ne büyük bir zaman kaybı! (Psikolog Narek KARASU) Bir de bu izleyicilerin çocuk olduklarını ve izlediklerinin birçoğunda (ensest veya anormal-hukuk dışı) ilişkilerin işlendiğini düşünelim. Felaketin boyutları ürkütücü değil mi? Türkiye bu ürkütücü boyutta sonuçları yaşıyor bile.

Erkeklerinin %49,5, kadınlarının %21,3'ünün sigara, 500 bin uyuşturucu bağımlısının, nüfusunun %20'sinin alkol kullanıcısı olduğu, devletin 11 dalda kumar oynattığı, güvenli internetin tercihe bırakıldığı bir ülkeden bahsediyoruz. %99'unun Müslüman olduğu ifade edilen bir ülkede bu sonuçların normal olduğunu kimse söyleyemez. Ancak sadece kendi zevklerini başkalarını da katarak tatmin etmek isteyenler bu sonuçları normal karşılayabilirler. 18 yaş denetiminin yapılmadığı fakat dibine kadar alkol dağıtımının yapılabildiği festivalleri bize normalmiş gibi göstermeye çalışabilirler. Bizi eleştirebilirler. Ancak sokaklarının bağımlılarca işgal edildiği, kurtarılmış alkol bölgeleri bulunan bir ülkenin aydınlarının bu anormallik-

* YEŞİLAY Dergisi, Eylül 2012 Başyazısı

leri savunmaları ve normalleştirmeye çalışmaları bu ülkenin ve çocuklarının aleyhine yapılacak en büyük kötülüktür.

İşte TV'nin zararları:

Maddi ve bedenî zararları

- * Televizyon insanları tembelliğe itmektir. Ekrandan yayılan ışınlar leptin ve ghrelin adlı hormonlarda dengesizlik yaratarak, yağ birikmesine neden oluyor.
- * Televizyondan yayılan ışığın melatoninini azaltması nedeniyle hormonal dengesizlikler meydana getirebilmekte, hatta DNA'da değişiklikler meydana getirmesi sonucunda kansere bile neden olabilmektedir.
- * Uzun süreli televizyon izlemek kişilerin bağışıklık sistemini de olumsuz yönde etkilemektedir.
- * Çocukların erken ergenliğe girmelerine neden olabilmektedir.
- * Uyku sorunlarına yol açmaktadır.

Manevi ve sosyal Zararları:

- * Çalışmadan, emek harcamadan köşeyi dönme hayalleri kurma,
- * Cinsellik (eşcinsel ve ensest ilişkiler), taciz ve tecavüz gibi sapkınlık görüntüleri ve şiddet içeren yayınlar (mafya ve ölçsüz şiddet/silah) ile çocukların gelişimini olumsuz etkileme,
- * Yanlış tercihleri doğru kararlar gibi göstererek (boşanmaya özendirme) toplumun yönlendirilmesinde birinci derecede etkili olma,
- * Reytinq uğruna kullanılarak gülünç duruma düşürülmeme,
- * Gerçek hayattan kopma, asosyal hale getirme,
- * Özellikle 4-7 yaş arasındaki çocukların sosyal gelişimlerini olumsuz yönde etkileme sayılabilir. (Narek Karasu)

Gazeteci yazar Can Dünder'in konu ile ilgili bir yorumu ise şöyledir;

'...Son 20 yılın televizyon yöneticileri bu tabloya bakıp "Biz ne yaptık?" diye dövünüyor mudur, yoksa eseriyle övünüyor mudur acaba? Evlerine sokmayacakları adamları star yaparken... Kaliteli yapımlara inatla kapıyı kaparken, "Yayıdığımız şiddet ileride bizi de vurur, cehaleti övmek çocuklarımızın geleceğine mal olur, bunca saçmalığı izleyen bir toplum hepten aptal olur" diye düşünmüşler midir? Yoksa "Bizim işimiz sinekleri cama yapıştırmaktı; onlar da bu kadar hevesle yapışmasaydı" mı diyorlardır. Onlar ne derse desin; kesin olan bir şey var ki, onarımı kuşaklar sürececek bir tahribat yaşadık son 20 yılda... Müsebbiplerinden (sebeplerden) insaf beklemek saflık olur. Yapılacak şey, durumdan rahatsız olan ya-

yıncuların, izleyicilerin örgütlenmesi ve yeni bir yayıncılık anlayışını zorlamasıdır. Son TV seyircisi de körleşmeden.'

Değerli Yeşilay Dostları;

Bunca zararları, toplumu tembelliğe, aşırılığa, fahşaya, anormal ilişkilere zorladığı bilindiğine, ancak hayatımızdan çıkarmak da zor olduğuna göre, televizyonu normalliklerin sergileneceği bir mecraya dönüştürmekten başka yol bulunmamaktadır. Çocuğun elinden acı soğanı zorla alamayız. Ancak eline bir elma vererek, gönlünü hoş ederek soğandan vazgeçmesini sağlayabiliriz.

Tüm bağımlılıklara karşı, bağımsızlık düşüncesinin insanımızda oluşmasını sağlamaya çalıştığımız gibi, anormalliğin normalleştirilmesine karşı da normalliği savunmalı ve iyilik, ahlaklılık, bağımsızlık, çalışkanlık gibi normalleri görselleştirebilmeliyiz. Yatırımlarımızı taşa toprağa değil, geleceğimizin teminatı çocuklarımızın normal gelişimine harcadığımız, kendi çocuklarımızı kurtarmanın yolunun başkasının çocukları için bir şeyler yapmak olduğunu bilinç haline getirdiğimiz güne ve anormalliklerin normalleşmeyeceğine olan inancıyla...

Saygılarımla.

Av. Muharrem Balcı

Türkiye Yeşilay Cemiyeti Genel Başkanı